

ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΚΟΝΙΚΛΟΥ

Ὁ κ. Λαβόρδ δημοσιεύει ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐπιθεωρήσει περιέργον ἱστορίαν κόνικλου, τὸν ὅποιον ἐπὶ τετραετίαν καλῶς ἐγνώρισαν πάντες οἱ θαμῶνες τοῦ φυσιολογικοῦ μουσείου.

« Ἦτο, γράφει ὁ Λαβόρδ, συνήθης κατοικίδιος κόνικλος προσωρισμένος, ὡς καὶ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ, νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰς δοκιμὰς τοῦ Ἀνατομείου. Πράγματι, ἔφθασεν ἡ σειρά του, μετὰ δὲ τὴν τομὴν τοῦ νεύρου τοῦ προσώπου ἐτέθη εἰς μίαν γωνίαν τοῦ Ἀνατομείου, ἐντὸς μικροῦ κιβωτίου, ὅπου ἔτρωγε καὶ ἔκοιματο.

Θεραπευθεὶς καὶ μείνας ἐν τῷ Ἀνατομείῳ. ἐξοικειώθη καὶ σχεδὸν ἐθώπευε, κατὰ τὸν ἰδιάζοντα αὐτῷ τρόπον, τοὺς θαμῶνας τοῦ Ἀνατομείου, ἀλλ' ἐδυσπίστει πρὸς τοὺς ξένους, ἀνθρώπους ἢ ζῶα, καὶ ἦτο πρόθυμος νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῶν, κατὰ τῶν ζῶων ἰδίως.

Ἐξῆν ἐν μεγίστῃ ἀρμονίᾳ μετὰ δύο κυνῶν, ἀπὸ πολλοῦ εὐρισκομένων ἐν τῷ Ἀνατομείῳ καὶ ὡς αὐτὸς ἐλευθέρων, ἀλλ' ἐὰν τὸν παρηνώχλων ἢ τὸν ἀνησύχων διεξεδίκει γενναίως τὰ δικαιώματά του. Ἦτον ὅμως τρομερὸς πρὸς τοὺς ξένους κύνας, τοὺς τυχαίως εἰσερχομένους εἰς τὸ Ἀνατομεῖον ἢ περιφερομένους εἰς τὰ πέριξ αὐτοῦ. Διότι ὁ Βερτράν— οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ κόνικλος— ὑπερέβαινε συνεχῶς καὶ μετ' εὐχαριστήσεως τὸ κατώφλιον τῆς οἰκίας του οὐ μόνον περιφερόμενος εἰς τὰς αὐλάς, ἀλλὰ προβαίνων καὶ μέχρι τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, πρὸ τῆς ὁποίας συνειθίζε νὰ ἀθήνται ἔχων ὑψωμένον τὸ ἐν μόνον οὐ; καὶ παρατηρῶν τοὺς διαβάτας. Οὗτοι ἐξεπλήσσοντο διότι τὸν ἀπῆντων ἐκεῖ ἐν τοιαύτῃ στάσει, καὶ τὸν ἐξελάμβανον ὡς ἀποπλανηθέντα ἢ δραπετεύσαντα τοῦ κλωβοῦ αὐτοῦ, ἀλλ' ἅμα ἐπροσποιοῦντο ὅτι ἤθελον νὰ τὸν συλλάβωσιν ἔστρεφε ταχέως τὰ νῶτα καὶ πλῆττων τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ὀπισθίων αὐτοῦ ποδῶν ἔτρεχεν εἰς τὴν φωλεάν του.

Ἄν κατὰ τὰς ἐκδόρους του ἀπῆντα, ἰδίως ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Ἀνατομείου, ξένον κύνα, ἐπετίθετο ἀπορασιτικῶς κατ' αὐτοῦ, οἰονδήποτε καὶ ἂν ἦτο τὸ ἀνάστημα καὶ ἡ ἰσχὺς του καὶ ἐπληρτην ἀδιακόπως διὰ τῶν δύο ἐμπροσθίων αὐτοῦ ποδῶν τὴν ῥίνα ἢ τὴν ῥάχιν τοῦ κυνός, ἄχρις οὗ τὸν διώξῃ. Τὸν εἶδομεν μίαν ἡμέραν ἐφορμήσαντα κατὰ πελωρίου ὄρεινου κυνός, ἀνήκοντος εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ὕλικου τῆς σχολῆς καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἐθεωρεῖτο ἡμερὸς. Ὁ μολοστός οὗτος θὰ ἠδύνατο νὰ καταβροχθίσῃ τὸν Βερτράν, καὶ ὅμως ἐτράπη εἰς αἰσχρὰν φυγὴν ἔχων τὴν οὐρὰν μεταξὺ τῶν ποδῶν καὶ ἐκβάλλων ὑλακὰς τρόμου· οὐδέποτε δ' ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Ἀνατομεῖον καίπερ ἐγγύτατα αὐτοῦ μένων.

Ἄλλ' ὁ Βερτράν διακρίνεται τῶν ὁμοίων του κατὰ τὰς ἐπομένους περιστάσεις, καθ' ἃς ἀπεδεί-

κνυε μείζονα νοημοσύνην καὶ μιμητικὰς ἰδιότη-
τας δυναμένας νὰ κινήσωσι τὴν ζηλοτυπίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωποειδοῦς πιθήκου.

Μὲ ὑπερηγάπα, μὲ ἐποζῆται καὶ ἂν ποτε ἐβράδυνον ὀλίγον κατὰ τὰς καθημερινὰς εἰς τὸ Ἀνατομεῖον ἐπισκέψεις μου, ἔβαινε πρὸς συνάντησίν μου εἰς τὴν αὐλὴν. Ἰδίως δ' ὅταν τὸν προσεκόλου μακρόθεν ὄρμα ἐπ' ἐμοῦ, ἐκδηλῶν εὐχαρίστησιν καὶ προφανῆ χαρὰν. Εἶτα δὲν μ' ἐγκατέλειπε πλέον, ἀποδεικνύων οὕτω πόσον τὸν εὐχαρίσκει ἡ συναναστροφή μου· ἀνέβαινε ἐπὶ τῶν γονάτων μου, ἠὲ χαριστεῖτο νὰ τὸν θωπεύω, καὶ παρευρίσκετο εἰς τὰς ἀνατομικὰς ἐργασίας μου ὡσεὶ ἤθελε νὰ συμμετάσχῃ αὐτῶν καὶ ὡσεὶ ἐνδιεφέρετο εἰς αὐτάς. Ἐκφρασις περιεργείας ἀπεικονίζετο τότε ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ· ἴστατο ἐφ' ὀλοκλήρους ὥρας ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐφ' ἧς ἀνεμνον κύνα ἢ κόνικλον ὡσεὶ παρατηρῶν μεθ' ἡμῶν.

Ἰδίως τὸν ἐνδιέφερε καὶ τῷ ἐφαίνετο περιεργωτάτη ἢ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐξέτασις. Καθὼς ἐλάμβανον τὸ μικροσκόπιον, ὁ Βερτράν ἀνέβαινε ἐν σπουδῇ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἢ ἐπὶ τῶν ὤμων μου, ἐλάμβανεν ἀκριβῶς τὴν θέσιν, ἣν μ' ἔβλεπε λαμβάνοντα, καὶ προσεκόλλα τὸν ὀφθαλμὸν του ἐπὶ τοῦ φακοῦ τοῦ μικροσκοπίου. Πολλάκις δὲ προσεκάλεσα φίλους μου νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸ περιεργωτάτον τοῦτο θέαμα». Κ.

Ἡ ΚΑΘ' ἸΠΑΤΑΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ

— Κάτω ἡ σκοποβολὴ κατὰ τῶν ἰπαταμένων περιστερῶν!

Τοιαύτην κραυγὴν ἐξέβαλον πρὸ τινων ἐβδομάδων πᾶσαι αἱ φιλόπτηνοι ἑταιρίαι. Ἡ σκοποβολὴ αὕτη εἶνε πράγματι σκληρὰ καὶ ὅλας ἀνωφελῆς διασκέδασις, καὶ θεωρεῖται καταργητέα. Ἡ Ὀλλανδία ἀπηγόρευσε τὸ βάρβαρον τοῦτο παιγνίδιον, ἐλπίζεται δὲ ὅτι καὶ ἄλλα ἔθνη θ' ἀπαγορεύσωσιν αὐτό.

Εἶνε δὲ λίαν εὐκόλον ν' ἀντικατασταθῇ ἡ σκοποβολὴ καθ' ἰπαταμένων περιστερῶν δι' ἄλλων ἀσκήσεων ἀπαιτουσῶν μείζονα ἐτι δεξιότητα, καὶ νεωστὶ ἐπινοηθειῶν.

Ἀρκεῖ πράγματι μικρὰ ἐξίς τῆς ἐπὶ σκοπῷ βολῆς ὅπως φονεύσῃ τις περιστέρως ἰπαταμένας, πρὸ πάντων δὲ ἀφ' οὗ οἱ σκοπευταὶ ἀναγκάζουν τὰ δυστυχῆ πτηνὰ νὰ ἵπτανται πάντοτε πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος, ἐξορύσσοντες τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν. Ἡ τοιαύτη σκοποβολὴ δὲν εἶνε δεξιὰ πλέον ἄσκησις ἀλλὰ σκληρὰ δολοφονία. Ἡ σκοποβολὴ κατὰ ἀναρριπτομένων σφαιρῶν ἀπαιτεῖ μείζονα δεξιότητα, μείζονα ταχύτητα, ὡς τοῦτο παρετη-